शक्यो जेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च संयुगे। वरुणः पाशबद्धोऽपि कुबेरो वा गदाधरः।
न तु भीष्मो महातेजाः शक्यो जेतुं महारथः। सोऽहमेवं गते मग्नो भीष्मागाधे जले प्लवः। २०४०
आत्मनो बुद्धिदौर्ब्बल्याद्भीष्ममासाद्य केशव। वनं यास्यामि गोविन्द श्रेयो मे तत्र जीवितुं।
न त्विमान् पृथिवीपालान्दातुं भीष्माय मृत्यवे। चेपयिष्यति मे सेनां कृष्ण भीष्मो महास्त्रवित्।
यथाऽनलं प्रज्वलितं पतङ्गाः समभिद्रुताः। विनाशायैव गच्छन्ति तथा मे सैनिका जनाः।
क्षयं नीतोऽस्मि वार्ष्णेय राज्यहेतोः पराक्रमी। भ्रातरश्चैव मे वीराः कर्षिताः शरपीडिताः।
मत्कृते भ्रातृसौहार्दाद्राज्याद्भ्रष्टास्तथा सुखात्। जीवितं बहु मन्यन्ते जीवितं ह्यद्य दुर्लभं। २०४५
जीवितस्याविशेषेण तपस्यामि दुश्चरं। न घातयिष्यामि रणे मित्राणीमानि केशव।
रथान्मे बहुसाहस्रान्दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः। घातयत्यनिशम्भीष्मः प्रवराणां प्रहारिणां।
किन्नु कृत्वा कृतं मे स्याद्ब्रूहि माधव माचिरं। मध्यस्थमिव पश्यामि समरे सव्यसाचिनं।
एको भीमः परं शक्त्या युद्धत्येष महाबलः। केवलं बाहुवीर्य्येण क्षत्रधर्म्ममनुस्मरन्।
गदया वीरघातिन्या यथोत्साहं महामनाः। करोत्यसुकरं कर्म्म गजाश्वरथपत्तिषु। २०५०
अलमेष क्षयं कर्त्तुं परसैन्येषु मारिष। आर्जवेनैव युद्धेन वीरो वर्षशतेन वा।
एकाऽस्त्रवित्सखा तेऽयं सोऽप्यस्मान् समुपेक्षते। निर्दह्यमानान् भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना।
दिव्यान्यस्त्राणि भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः। धक्ष्यन्ते क्षत्रियान् सर्व्वान् प्रयुक्तानि पुनः पुनः।
कृष्ण भीष्मः सुसंरब्धः सहितः सर्व्वपार्थिवैः। क्षययिष्यति नो नूनं यादृशोऽस्य पराक्रमः।
तत्त्वं पश्य महेष्वासं योगेश्वर महारथं। यो भीष्मं शमयेत्संख्ये दावाग्निं जलदो यथा। २०५५
तव प्रसादाद्गोविन्द पाण्डवा निहतद्विषः। स्वराज्यमनुसंप्राप्ता मोदिष्यन्ति सबान्धवाः।
एवमुक्त्वा ततः पार्थो ध्यायन्नास्ते महामनाः। चिरमन्तर्मना भूत्वा शोकोपहतचेतनः।
शोकार्तं पाण्डवं दृष्ट्वा दुःखेन हतचेतसं। अब्रवीत्तत्र गोविन्दो हर्षयन् सर्व्वपाण्डवान्।
माशुचो भरतश्रेष्ठ न त्वं शोचितुमर्हसि। यत्र ते भ्रातरः शूराः सर्व्वे लोकस्य धन्विनः।
अहञ्च प्रियकृद्राजन् सात्यकिश्च महारथः। विराटद्रुपदौ वृद्धौ धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः। २०६०
तथैव सबलाः सर्व्वे राजानो राजसत्तम। त्वत्प्रसादप्रतीक्षा वै त्वद्भक्ताश्च विशाम्पते।
एष ते पार्षतो नित्यं हितकामः प्रिये रतः। सेनापत्यमनुप्राप्तो धृष्टद्युम्नो महारथः।
शिखण्डीच महाबाहो भीष्मस्यान्तकरः किल। एतच्छ्रुत्वा महाराजो धृष्टद्युम्नं महारथं।
अब्रवीत्समितौ तस्यां वासुदेवस्य शृण्वतः। धृष्टद्युम्न निबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि पार्षत।
नाभिक्रुध्यं भवेत्तच्च वचनं मम भाषितं। भवान् सेनापतिर्मह्यं वासुदेवेन सम्मितः। २०६५
कार्त्तिकेयो यथा नित्यं देवानामभवत्पुरा। तथा त्वमपि पाण्डूनां सेनानीर्भरतर्षभ।
स त्वं पुरुषशार्दूल विक्रमी जहि कौरवान्। अहं च त्वाऽनुयास्यामि भीमः कृष्णश्च मारिष।
माद्रीपुत्रौ च सहितौ द्रौपदेयाश्च दंशिताः। ये चान्ये पृथिवीपालाः प्रधानाः पुरुषर्षभ।